

945.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 13 listopada 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu nauczycieli publicznych szkół powszechnych, inspektorów szkolnych i zastępców inspektorów szkolnych na Ziemię Wileńską.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26 poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu nauczycieli publicznych szkół powszechnych, inspektorów szkolnych i zastępców inspektorów szkolnych (Dz. U. R. P. № 65 poz. 434) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. o dodatkach za wysługę lat, względnie trzechlecia, za studja wyższe i dodatku drożyznianym do płacy zasadniczej funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 77 poz. 521) rozciąga się na powiaty: wileński, oszmiański, święciański, trocki, brastawski, dziśnieński, dunilowiczowski i wilejski.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu oraz Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*Minister Skarbu: *Jastrzębski*Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Kumaniecki

946.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 13 listopada 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z 13 lipca 1920 r. o uposażeniu nauczycieli publicznych szkół powszechnych, inspektorów szkolnych i zastępców inspektorów szkolnych na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie, powiaty: grodzieński i wołkowyski oraz gminy: białowieską, masiewską i suchopolską powiatu bielskiego województwa białostockiego.

Na podstawie art. 6 ustawy z 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawno-politycznego na ziemiach przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 16, poz. 93) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą ustawy z 13 lipca 1920 r. o uposażeniu nauczycieli publicznych szkół

powszechnych, inspektorów szkolnych i zastępców inspektorów szkolnych (Dz. U. R. P. № 65, poz. 434) i rozporządzenia Rady Ministrów z 5 sierpnia 1920 r. o dodatkach za wysługę lat, względnie trzechlecia, za studja wyższe i dodatkach drożyznianych do płacy zasadniczej funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 77, poz. 521) rozciąga się na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie, powiaty: grodzieński i wołkowyski oraz gminy: białowieską, masiewską i suchopolską powiatu bielskiego województwa białostockiego.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu oraz Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*Minister Skarbu: *Jastrzębski*Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *Dr. Kumaniecki*

947.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego

z dnia 6 listopada 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Sprawiedliwości do art. 8 ustawy z dnia 14 lipca 1920 roku o przelaniu praw skarbowych państw niemieckich oraz praw członków niemieckich domów panujących na Skarb Państwa Polskiego.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. o przelaniu praw skarbowych państw niemieckich oraz praw członków niemieckich domów panujących na Skarb Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. № 62, poz. 400) oraz na podstawie art. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 30, poz. 247) i art. 2 p. 8 ustawy z dnia 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 46 poz. 388) zarządza się co następuje:

§ 1. Władzami powołanymi do odbioru przedmiotów, wymienionych w art. 8 ustawy z d. 14 lipca 1920 r. o przelaniu praw skarbowych państw niemieckich oraz praw członków niemieckich domów panujących na Skarb Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. № 62, poz. 400) są:

- 1) w powiatach wiejskich — starostowie,
- 2) w Poznaniu — starosta grodzki,
- 3) w innych powiatach miejskich — prezydenci miast, lub burmistrzowie.

§ 2. Celem wykonania odbioru przedmiotów, wymienionych w art. 8 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. władze wymienione w § 1 wezwą przez publiczne ogłoszenia wszystkie osoby oznaczone w art. 8 usta-

wy z dn. 14 lipca 1920 r. aby w ciągu dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia wezwania zgłosiły piśmiennie lub do protokołu za pośrednictwem miejscowej władzy policyjnej przedmioty, podlegające obowiązkowi wydania. Władze policyjne przedłożą zgłoszenia tej władzy wymienionej w § 1, w której okręgu przedmioty się znajdują.

Wezwanie winno być podane do publicznej wiadomości w brzmieniu ustalonym według załączonego wzoru przez ogłoszenia w Oředownikach powiatowych oraz przez wywieszenie publiczne.

§ 3. Zgłoszenie rzeczy ruchomych po upływie zakreślonego w wezwaniu dwumiesięcznego terminu winny władze policyjne również przyjąć i przedłożyć właściwym władzom (§ 1 ust. 1, 2, 3).

§ 4. Po upływie czasokresu dwóch miesięcy każda władza administracyjna przedkłada zgłoszenia, które do nich wpłynęły, Głównemu Urzędowi Likwidacyjnemu.

§ 5. Jeżeli Główny Urząd Likwidacyjny uzna, że zgłoszona rzecz nie podlega obowiązkowi wydania, lub też, że z ważnych powodów nie należy jej odbierać, wydaje w porozumieniu z Ministrem Skarbu odpowiednią decyzję i zawiadamia interesowanych za pośrednictwem właściwej władzy.

§ 6. Odbiór rzeczy należy oddającemu potwierdzić.

§ 7. Jeżeli zobowiązany do oddania mimo, iż zgłosił posiadane rzeczy, niechce ich oddać, może być zarządzony w myśl art. 132 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (Zbiór Ustaw pruskich str. 195) przymusowy odbiór rzeczy.

§ 8. Jeżeli na podstawie własnych dochodzeń lub w inny sposób dojdzie do wiadomości władzy, że ktoś posiada rzeczy podlegające obowiązkowi oddania, winna władza powołana w § 1 wezwać posiadającego tę rzecz do wydania jej, oraz zakomunikować o tem Głównemu Urzędowi Likwidacyjnemu. Jeżeli posiadający tę rzecz zgodzi się na jej wydanie, winna władza wyżej wymieniona wziąć ją w przechowanie i powiadomić o tem Główny Urząd Likwidacyjny.

§ 9. Władza w § 1 oznaczona przedstawi właściwemu sądowi wniosek o ukaranie w myśl art. 8 ustawy z dnia 14 lipca 1920 roku jeżeli posiadacz przedmiotu, podlegającego wydaniu, nie wydał tego przedmiotu lub usunął go ze swego posiadania.

Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego:

J. Karśnicki

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Kamiński*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *J. Raczyński*

Wzór do § 2 rozp. Prezesa Gł.
Urz. Likwid. z dn. 6.XI 1922 r. poz. 947.

WEZWANIE.

Po myśli art. 8 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. o przelaniu praw skarbowych państw niemieckich, oraz praw członków niemieckich domów panujących na Skarb Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. № 62, poz. 400) i § 2 rozporządzenia z dnia 6 listopada 1922 r. (Dz. U. R. P. № 103, poz. 947), wzywam osoby fizyczne i prawne, które mają w posiadaniu rzeczy ruchome, które w czasie między 11 listopada 1918 r., a 10 stycznia 1920 r. były:

- a) własnością korony, rzeszy niemieckiej, związkowych państw niemieckich, instytucji utworzonych i zarządzonych przez rzeszę lub związkowe państwa niemieckie, byłego cesarza niemieckiego, byłych panujących związkowych państw niemieckich, członków rodzin byłego cesarza niemieckiego i panujących w związkowych państwach niemieckich;
- b) i znajdowały się w czasie powyżej określonym w obrębie województw: poznańskiego i pomorskiego, oraz górnośląskiej części województwa śląskiego,

by w terminie dwóch miesięcy, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego wezwania, zgłosili te rzeczy piśmiennie lub ustnie do protokołu u miejscowej władzy policyjnej, w której okręgu rzeczy się te znajdują.

W zgłoszeniu należy podać:

- 1) imię i nazwisko, oraz mieszkanie posiadacza rzeczy;
- 2) dokładny opis rzeczy;
- 3) miejsce, gdzie się te rzeczy znajdują;
- 4) od kogo je nabył obecny posiadacz;
- 5) do jakiego z państw, osób lub instytucji z wyliczonych powyżej należały w czasie po 11 listopada 1918 r., a przed 10 stycznia 1920 r.

Osobom mającym w posiadaniu takie rzeczy ruchome nie wolno ich pozbywać, oddawać innym osobom lub przedsiębrać jakiegokolwiek zmiany w stanie posiadania tych rzeczy.

Osoby mające te rzeczy w posiadaniu będą obowiązane wydać je urzędowi, władzy lub osobie wskazanej zarządzeniem władzy administracyjnej i instancji.

Za niezastosowanie się do tego wezwania grozi kara więzienia lub grzywny do stu tysięcy marek po myśli art. 8 ustępu 2 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. o przelaniu praw skarbowych państw niemieckich oraz praw członków niemieckich domów panujących na Skarb Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. № 62, poz. 400).